

Eesti Vabariigi 97. aastapäev Montrealis.

Seekordne Eesti Vabariigi aastapäeva pühitsemine Montrealis 22.02.2015 kajastus ühes sügavalt pühalikus ja isamaalikus jumalateenistuses mis kattis kahte sündmust: 97 aastat Eesti Vabariiki, ning pastor Tuuli Raamatu, Jaani koguduse ajutise hingekarjase, kojusõitu. Kuus kuud tagasi kirjutas allakirjutanu lühiloo Eesti Elule pastor Tuuli Raamatu esimesest teenistusest Montreali Jaani kirikus, kuna käesolev on pastori siinoleku viimasest, nagu oli ette nähtud. Keegi aga ei saanud ette näha milliseks oleks võinud kujuneda kahe olemi vahekord – noor, energiline, ideedest tulvil pastor Eestist, versus suhteliselt väike aga aastatelt küps, oma pikaajalisi traditsioone hindav kogudus. Nüüd on tulemus teada, see väljendub klassilises fraasis – Venire, Videre, Vincere! Ning mitteametlikus, omainimeslikus läbikäimises on ta meile lihtsalt pastor Tuuli. Saabus hetk mil tajuti tundekülluses et pastor Tuuli Raamat on osa kogudusest, elav osa Eestist.

Kiriku uks avanes meie lipule. Lippur Kristjan Onu, noor, pikk ja sirge, kandmas Eesti lippu väärikal sammul. Kogudus laulmas Eesti hümni, julgelt, andunult. Armas ja kallid, need on vahest segamini, kuid tähtis on et Eesti on meie, meie oleme Eesti. Altari ees seisab pastor Tuuli, omainimene, valges talaaris, laulmas.

Pastori jutlus Eesti Vabariigi sünnipäeval oli põhiliselt palve “Issand ole varjuks meile kui vaenuuued puhuvad.” Käsitleti ka Eesti Lutherliku Kiriku sünni 98 aastat tagasi – on riik ja rahvas, ja on kirik, aga ühendatud palves, sini-must-valge südames. Teenistus oli rikastatud pastori enda organiseeritud ning organist Kara-Lis Coverdale’i dirigeeritud 12- liikmelise nauditavalt häälestatud koori poolt. Teenistus lõppes ühislauluga *Hoia Jumal Eestit*.

Eesti Vabariigi aastapäeva teine osa oli rohkem ilmalikku laadi, seotud ka pastor Tuuli Raamatu teenistusaja lõppemisega Montrealis ning kojulennuga.

Koosviibimiskava oli mitmekülgne – tervitus ning tänusõnad koguduse esinase Piret Koppelilt, söögipalve pastor Tuuli Raamatult. Peale ühislaulu Eesti Lipp järgnes huvitav kõne pastorilt, kes andis ajaloolise ülevaate Eesti Lipu loomispäevist, selgitades lipu värvide tähendusi ning sümboolikat. Must on meile muld, valge aga tähendamas Kristuse valget liiliat. Eesti lipu sinine on meie rukkilill. Järgnevalt koor laulis organist Kara-Liis Coverdale’i juhatusel kolm laulu, Muusika (Pärt Uusberg, sõnad Juhani Liiv) pühendatud pastor Tuulile, *Mu Isamaa On Minu Arm* (Ernesaks, Koidula), ning *Muhu Kõverik* (rahvalaul). Tänu ja lõppsõna tulid Anne Altosaare poolt, kes tänas Agnet ja Andres Tõket suurepärase külmlaue eest, ning hoolsat abistajat Aino Arikut.

Kuid Anne Altosaarel oli veel midagi tähtsat teha. Täna pastor Tuuli Raamatut kuus kuud kestnud töö eest, milles suurt rolli mängis koguduse ergutamine ning virgutamine tegevusele, tundma kiirenevaid südamelööke, ning selleks läks vaja julgust, mida pastor Tuuli kogudusse süstis. Siis tõstis Anne raskustega lauale paksu ja raske raamatu, öeldes pastorile et Tuuli, see on sulle, aga Jumal ise näidaku kuidas selle koju kaasa võtad. See raamat oli “Suur Piibel”, eesti keelse piibli 15. trükk, üllitatud 1500s eksemplaris piibli 200. aasta juubeli tähistamiseks. Piibel sisaldab Vana ja Uue Testamendi ning Apokriiva raamatud, ning illustratsioonidena 226 G.Dore gravüüri, ja teisi. Piibli väljaandjaks on ORTO, Ülemaailmne Eesti Kirjastus, Toronto, 1972.

Ametlik osa lõpetati, nagu ikka, ühislauluga *Õnnista ja Hoia*. Nüüd kogunes rahvas meie pastor Tuuli ümber, et soovida talle head reisu koju, ning et soovida jällenägemist, kuid ka teades et ees on jälle uued ajad.

Ralf Kall